

מ"ת 10958/08/22 - מדינת ישראל נגד מחמד טהה

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 10958-08-22 מדינת ישראל נ' טהה(עציר)
תיק חיצוני: 319700/2022

בפני **כבוד השופטת אשרית רוטקופף**
מבקשת **מדינת ישראל**
נגד
משיב **מחמד טהה (עציר)**
החלטה

עניינה של החלטה זו הינו בבקשת המבקשת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי - מעצרים).

א. רקע כללי ותמצית טענות הצדדים:

1. כנגד המשיב, הוגש ביום 4/8/22 כתב אישום (במסגרת ת"פ 10975-08-22) הכולל שמונה אישומים במסגרתם מיוחסים לו 11 עבירות של גניבות רכבים מסוג קיה "פיקנטו" ביחד עם אחרים, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

אישום מס' 1: שתי עבירות של גניבת רכבים שהתבצעו ביום 26/7/22 בשעה 17:30 או בסמוך לכך בבת-ים; אישום מס' 2: עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 24/7/22 בשעה 1:40 או בסמוך לכך ברמת-גן; אישום מס' 3: עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 21/7/22 בשעה 20:00 או בסמוך לכך באור-יהודה; אישום מס' 4: שתי עבירות של גניבת רכבים שהתבצעו ביום 15/7/22 בשעה 4:00 או בסמוך לכך בראש העין; אישום מס' 5: עבירת גניבת רכב שהתבצעה (גם כן) ביום 15/7/22 בשעה 11:30 או בסמוך לכך בתל-אביב; אישום מס' 6: עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 10/7/22 בשעה 19:00 או בסמוך לכך בראש-העין; אישום מס' 7: עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 7/7/22 בשעה 17:00 או בסמוך לכך ביהוד; אישום מס' 8: שתי עבירות של גניבת רכבים שהתבצעו ביום 4/7/22 בין השעות 04:00 ל-05:00 או בסמוך לכך בראשון-לציון.

2. על פי הנטען בבקשה נשוא ההחלטה ובעובדות האישומים הנ"ל, המשיב היה חלק מחוליית גנבים אשר שמה לה למטרה לגנוב רכבים (מהדגם הספיציפי נ"ל) ממדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינאית (להלן: שטחי הרש"פ). כן, נטען כי למשיב היה חלק פעיל בביצוע הגניבה, כשהוא הגיע ברכבו הפרטי למקום הגניבה, נשאר במקום עד לביצוע הגניבה בפועל ובהמשך ליווה את גנבי הרכב אל עבר שטחי הרש"פ.

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כשבמסגרת סעיף 3 לבקשה פרטה האחרונה את הראיות לכאורה אשר קיימות להוכחת אשמתו של המשיב ביחס לאישומים וביניהן: הודעות הבעלים אודות גניבת הרכבים; דו"חות פעולה של שוטרים שנטלו חלק בפעילות הבילוש בקשר עם חלק מגניבת הרכבים; איכונים של המשיב במקום האירוע וכן במסלול בנסיעה של הרכב הגנוב והרכבים 'המובילים' שהיו בחזקת המשיב ובהם עשה שימוש במהלך הגניבות; פלטי התקשרויות בהן ניתן להיווכח בקיומו של קשר טלפוני בין המשיב למעורב אחר אשר אף הוא מאוכן במקום ביצוע הגניבות; הודעות קוליות ביישומון ה"ווטצאפ" בין המשיב לאחר מהם ניתן ללמוד על המעורבות בביצוע הגניבות ועוד.

4. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 21/8/22 העלה ב"כ המשיב טענות שונות בקשר עם שאלת קיומן של ראיות לכאורה ובמסגרת החלטתו של בית המשפט (כב' השופט ע' מורנו) מאותו מועד, נקבע כי המשיב יגיש עיקרי טיעון בכתב בשאלת הראיות לכאורה ותינתן למבקשת זכות תגובה.

5. במסגרת עיקרי הטיעון של המשיב (הוגשו לתיק ביום 24/8/22) ביקש האחרון לחלוק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישומים כנגדו וטען כי אין בנמצא כאלו או לכל הפחות, קיימת חולשה ממשית בהן. כך, נטען בין היתר, כי המבקשת פעלה בשיטת איסוף גניבות רכבים מחודש 6-7/2022 ובהתאם ייחסה ביצוע עבירות אלה למשיב תוך ליקוט ראיות מכל זוויות אפשרית כאשר לא ניתן על סמך מארג הראיות הכולל להגיע למסקנה אחת ויחידה כי המשיב הוא זה שביצע את העבירה (אם לבד ואם בצוותא) או סייע לביצוע בדרך כלשהי.

כן, נטען כי באף אישום לא נמצאה ראיה פורנזית שיש בכוחה לקשור את המשיב לרכב הספציפי שנגנב וכן זאת שבאף אישום המשיב לא נתפס כמי שנוהג/פורץ/מתפרץ/מכוון לרכב כלשהו. בנוסף, טען המשיב כי המבקשת לא אספה את מסלול הנסיעה במלואו ולא סיפקה תמונות של המשיב מסיע את האחרים ו/או לא סיפקה את מסלול נסיעתו של המשיב מרגע האיסוף עד ההגעה לכאורה למקום ביצוע הגניבות. במסגרת סעיפים 64-7 לעיקרי הטיעון העלה המשיב טענות ספציפיות ביחס לכל אחד משמונת האישומים ובכלל זה טענות לקושי בזיהוי רכבים או מעורבים; העדר ראיות שמצביעות על שעת הגעה, דרך הגעה, זהות מי מהמעורבים ועוד.

כן, הפנה המשיב לגרסתו כפי שניתנה בחקירתו שנערכה לאחר מעצרו ממנה עולה, בין היתר, כי הינו עובד למחיתו בהסעת פועלים כך שרוב זמנו הוא על הכביש וכן לכך שהוא קשר את עצמו אמנם לטלפון שנתפס, אולם הוסיף כי אחרים השתמשו בו וכן טען לגבי חלק מהדברים שהושמעו לו (במהלך החקירה) שאין מדובר בקולו.

ב. דין והכרעה:

6. כידוע, בקשה למעצר עד תום ההליכים נבחנת בשלושה שלבים; בשלב הראשון, בוחן בית המשפט קיומן של ראיות לכאורה. בשלב השני, נבחנת קיומה של עילת מעצר. רק בהתקיים שני השלבים הראשונים, אנו מגיעים לשלב השלישי, במסגרתו בוחן בית המשפט אם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעי שפגיעתו בחירות הנאשם פחותה, כמצוות סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי - מעצרים.

עמוד 2

ב.1. שאלת קיומן של ראיות לכאורה:

7. בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בשלב זה, אין בית המשפט קובע ממצאים מרשיעים או מזכים אלא הוא נדרש לבחון את כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה, היינו, האם קיים סיכוי סביר שחומר הראיות המונח בפניו, לאחר שיעבור את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, יוביל להרשעת הנאשם (ר' בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (8/4/20)). ודוק, בכל הקשור לקיומן של ראיות נסיבתיות (אופיין של רובן ככולן של הראיות בענייננו), הטעימה הפסיקה שהבחינה הצריכה הינה האם יש במסכת הראיות שהוצגה יש כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה או שישנו הסבר חלופי, הגיוני, המחליש או מפריך את התרחיש המפליל העולה מחומר הראיות (ר' בש"פ 2411/15 **מדינת ישראל נ' גולן דנה** [פורסם במאגרים] (21/4/15)).

8. על בסיס האמור לעיל, אבחן עתה את שאלת קיומן של ראיות לכאורה בכל אחד משמונת האישומים;

א. אישום מס' 1: אישום זה מייחס כאמור למשיב שתי עבירות של גניבת רכבים שהתבצעו ביום 26/7/22 בשעה 17:30 או בסמוך לכך ברחוב השר שפירא 24 ודוגית 4 בבת-ים. מעיון בהודעתו של מנהל אזור השרון והצפון מיום 28/7/22 (שהצטרף לפעילות של בלשי המשטרה יומיים קודם לכן) עולה, בין היתר, כי רכב ההסעות של המשיב (שרק המשיב עושה בו שימוש בפועל בארבעת החודשים שלפני מועד האישום הראשון לפי גרסת דודו של המשיב בהודעתו מיום 28/7/22), הסיע שני מעורבים שעסקו באיתור רכבים. כן, עולה שרכב המשיב נסע באותו הלילה הרלוונטי לאישום בסמוך לשני הרחובות בהם נגנבו הרכבים נשוא האישום הראשון. בנוסף ציין העד כי המשיב נטל לכאורה סיוע בהוצאה לפועל של הגניבות עת תואר על-ידי העד כ"מתצפת" בקצה הרחוב. בנוסף, עולה מתיק החקירה שקיים תיעוד מכביש 444 (לכיון צפון) בו נצפה רכב ההסעות שבהחזקת המשיב חולף על פני אחד הצמתים, כשהפרש של כשתי שניות, חולף על פני אותו הצומת הרכב שנגנב מרחוב דוגית. די לי באמור על מנת לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לעניין אישום זה ולא מצאתי בהבהרה לעניין הטעות סופר שצוינה בסעיף 8(ג) לתגובת המבקשת לעיקרי הטיעון, כתיקון שיש בו להחליש באופן משמעותי את חומר הראיות.

ב. אישום מס' 2: אישום זה מייחס למשיב כאמור עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 24/7/22 בשעה 1:40 או בסמוך לכך ברחוב אלוף דוד 161 ברמת-גן.

על-פי הודעת המתלוננת הרלוונטית לרכב נשוא אישום זה (מ.ר. 50035802) הרכב נגנב בטווח שעות הצהריים של יום 23/7/22 לשעה 06:30 למחרת. מעיון בפלט שיחות הטלפון הנייד עולה כי אכן נערכה שיחה ממספר הטלפון הנייד של המשיב עם המעורב הנוסף לו מיוחסת הביצוע הפיזי של גניבת הרכב בשעת לילה מאוחרת ברמת-גן. כן, ישנו תיעוד בחומר הראיות מעבר של רכב המשיב וכדקה אחריו הרכב הגנוב נשוא האישום במקום מעבר שילה-רנתיס, ממדינת ישראל אל שטחי הרש"פ. די לי באמור על מנת לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לעניין אישום זה.

ג. אישום מס' 3: אישום זה מייחס למשיב כאמור עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 21/7/22 בשעה 20:00 או בסמוך לכך ברחוב יוסף חיים 11 באור-יהודה. על-פי הודעת המתלונן הרלוונטי לאישום זה

הרכב (מ.ר. 25312802) נגנב בטווח השעות שבין 16:30 לבין 20:55. עיון בתיק החקירה מעלה כי קיים תדפיס מתוכנת הניווט שהייתה מותקנת בטלפון הנייד של המשיב ממנו עולה כי האחרון שהיה בטווח הזמנים הרלוונטי ביישוב בו בוצעה הגניבה וכן יש תיעוד אודות יצירת קשר באמצעות מכשירו הנייד של המשיב לבין מי המעורב שמיוחס לו הביצוע הפיזי של הגניבה. כן, ישנו תיעוד בחומר הראיות על מעבר של הרכב הגנוב ומספר דקות אחריו רכבו של המשיב במקום מעבר "מכבים 443", ממדינת ישראל אל שטחי הרש"פ כמו גם תיעודים נוספים של שני הרכבים הנקודות אחרות במסלול הדרך מהיישוב בו בוצעה הגניבה לעבר הנ"ל.

לאור האמור, הנני מוצאת לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לעניין אישום זה.

ד. אישום מס' 4: אישום זה מייחס למשיב כאמור שתי עבירות של גניבת רכבים שהתבצעו ביום 15/7/22 בשעה 4:00 או בסמוך לכך ברחוב הטיס 22 וברחוב ג'ון קנדי 57 בראש העין. עיון בהודעת המתלונן של רכב 41292301 מעלה כי קיים תיעוד שגניבת הרכב בוצעה בשעה 05:48. עיון בהודעת המתלונן בעל הרכב הרלוונטי הנוסף לאישום (מ.ר. 25389902) מעלה כי הוברר למתלונן בשעה 07:00 בבוקר שהרכב נגנב (לאחר שהוחנה שם ערב קודם). כן, עולה מתיק החקירה שהמרחק בין שני מיקומי הרכבים שנגנבו עמד על כ-134 מטר (קו אווירי). בנוסף, עולה כי קיים דו"ח שמאשר כי אחת מטביעות האצבע שנמצאו על רכב 25389902 שייכת למעורב אחר שנעצר בפרשה, כאשר המשיב אישר בחקירתו כי הוא מזהה את אותו מעורב בסרטון המתעד את הגניבה האמורה ושהוצג לו (ע' 27 שו' 226-227 להודעתו מיום 2/8/22). גם ביחס למועד נשוא אישומים אלה, הפנתה המבקשת לקיומו של תיעוד אודות התקשרות בין אחד המשיב לאחד המעורבים בגניבה וכן לתיעוד תוכנת הניווט במכשירו הנייד של המשיב המלמד כי הוא נמצא באזור הרחוב ממנו בוצעה גניבת הרכב הראשון לאישום. כן, ישנו תיעוד בחומר הראיות מעבר של רכב ההסעות של התובע באחת מהיציאות של ראש העין ומיד אחריו נוסע רכב המתלונן השני באישום (מרחוב ג'ון קנדי). לאור האמור, גם במקרה דנן, הנני מוצאת לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לעניין אישום זה.

ה. אישום מס' 5: אישום זה מייחס למשיב כאמור עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 15/7/22 בשעה 11:30 או בסמוך לכך ברחוב הרכבי אברהם 25 בתל-אביב. עיון בהודעת המתלונן מעלה כי הרכב (מ.ר. 40492602) נגנב בטווח שבין הזמן שבין שעה 11:30 של יום 14/7/22 לבין 16/7/22 בשעה 22:15. עיון בתיק החקירה מעלה כי גם לגבי אישום זה קיים תדפיס מתוכנת הניווט שהייתה מותקנת בטלפון הנייד של המשיב וממנו עולה כי האחרון שהיה ביום 15/7/22 שעה 11:31 בטווח של מספר מאות מטרים מהמקום בו חנה הרכב. כן, עולה כי קיים תיעוד על מעבר הרכב של המתלונן ביום 15/7/22 בשעה 12:40 המעבר שילה רנתים (מכיוון מדינת ישראל לשטחי הרש"פ) וכן מעבר של רכב פרטי מסוג מאזדה חולף לפניו מספר שניות לפני כן. מי שנוהג ברכב המאזדה הפרטי זוהה כמשיב שאישר כי הוא עושה שימוש גם ברכב מסוג זה (וכפי שהטענה והתיעוד הוצגו בפניו בחקירתו; ר' ע' 19 וע' 31-32 להודעת המשיב בחקירתו מיום 2/8/22).

גם במקרה דנן, הנני מוצאת לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לעניין אישום זה.

ו. אישום מס' 6: אישום זה מייחס למשיב כאמור עבירת גניבת רכב שהתבצעה ביום 10/7/22 בשעה

19:00 או בסמוך לכך ברחוב בסופר 4 בראש-העין.

עיון בהודעת המתלוננת מעלה כי הרכב (מ.ר. 14836801) חנה בחניון תת-קרקעי של ביתה וכי הוא נגנב בטווח שבין השעה 18:15 ל-21:00 של מועד האישום. כעולה מדו"ח הצפייה בתיעודים השונים הרלוונטיים לאישום זה שנערך ביום 27/7/22 נצפה כי הרכב יצא מהחניון האמור בשעה 20:11. בחקירתו של המשיב הוצג לו התיעוד מהחניון האמור והאחרון אישר כי הדמות שנכנסה לחניון הינו אחד המעורבים האחרים בפרשה (ע' 22 להודעתו מיום 2/8/22). גם ביחס למועד נשוא אישום זה הפנתה המבקשת לקיומו של תיעוד אודות התקשרות בין המשיב למעורב לו מיוחסת הפעולה הפיזית של הגניבה. כן, יש בנמצא תיעוד של נסיעת הרכב של המתלונן (מסוג המאזדה) ביום 10/7/22 בשעה 20:19 במעבר שילה רנתים (מכיוון מדינת ישראל לשטחי הרש"פ) וכן מעבר של הרכב הגנוב נשוא האישום מספר שניות לאחר מכן. לאור האמור, הנני מוצאת גם ביחס לאישום זה לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה.

ז. אישום מס' 7: אישום זה מייחס למשיב כאמור עבירת גניבת רכב (מ.ר. 41014602) שהתבצעה ביום 7/7/22 בשעה 17:00 או בסמוך לכך ברחוב העצמאות 35 ביהוד. עיון בהודעת המתלוננת מעלה כי גם רכב זה חנה בחניון תת-קרקעי וכי הוא נגנב בפרק הזמן שבין השעה 16:45 ל-17:15 של מועד האישום. גם ביחס לאישום זה עולה כי קיים דו"ח צפייה לפיו בשעה 16:22 נצפה הרכב כשהוא יוצא מהחניון כשאדם עם תיק גב שחור לבן הולך לכיוון היציאה. גם ביחס למועד נשוא אישום זה הפנתה המבקשת לקיומו של תיעוד הקושר בין המשיב לבין הימצאות המשיב באזור ממנו נגנב הרכב - הן תדפיס מתוכנת הניווט שהייתה מותקנת בטלפון הנייד של המשיב ממנה עולה כי האחרון שהה בסמוך לפני טווח הזמנים הרלוונטי והמצומצם ביישוב בו בוצעה הגניבה, והן תיעוד אודות יצרת קשר באמצעות מכשירו הנייד של המשיב לבין מי המעורב שמיוחס לו הביצוע הפיזי של הגניבה בטווח הזמן בו כאמור נגנב הרכב.

על-כן, הנני מוצאת גם ביחס לאישום זה לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה.

ח. אישום מס' 8: אישום זה מייחס למשיב גם כן שתי עבירות של גניבת רכבים שהתבצעו ביום 4/7/22 בין השעות 04:00 ל-05:00 או בסמוך לכך ברחוב השריג 22 וברחוב אלוף דוד 9 בראשון לציון. יובהר כי חרף זאת שצוין בכתב האישום כי רחוב השריג נמצא בראש העין, עסקינן קרוב לוודאי בטעות סופר שכן מחומר הראיות (ובפרט מהודעת המתלונן) עולה כי עסקינן ברחוב בראשון-לציון.

על-פי הודעת המתלונן הראשון (המתגורר ברחוב השריג 23) רכבו נגנב בטווח שבין השעה 14:00 (של יום 3/7/22) לבין שעה 09:30 של מועד האישום. על-פי הודעת המתלונן השני (מרחוב אלוף דוד 9) רכבו נגנב בטווח שבין השעה 20:30 (של יום 3/7/22) לבין שעה 06:00 של מועד האישום (עת הודיעו לו ממשטרת מודיעין על כך שהאוטו נתפס).

גם ביחס למועד נשוא אישום זה הפנתה המבקשת לקיומו של תיעוד הקושר בין המשיב לבין הימצאות המשיב באזור ממנו נגנבו הרכבים - תדפיס מתוכנת הניווט שהייתה מותקנת בטלפון הנייד של המשיב ממנה עולה כי האחרון שהה בבית דגן ובשתי רחובות אחרים בראשון לציון בין השעות 23:46 ל-04:14 לפנות בוקר. על פניו, ניתן היה לומר כי אין בתיעוד זה כדי לספק את הרף הראייתי הנדרש, אולם מקום בו קיים תמליל המוצג כתכתובת שהתנהלה בין אחד המעורבים למשיב בשעה 02:26 (ביישומון ה"ווצאפ") ושיש בה לה לקשור את מעורבות המשיב באיתור רכבים לשם גניבה וקיומו של תיעוד נסיעת הרכב של המתלונן

הראשון (מרחוב השריג) במעבר מיתר כאשר הנהג ברכב זוהה כאחד ממשתתפי השיחה, וכן מעצרו בהמשך של מי שנהג על הרכב של המתלונן השני (מרחוב אלוף דוד) ושהיה מעורב בשיחת ה"ווצאפ" האמורה - הנני מוצאת כי קיימות ראיות לכאורה, הגם שבדומה לשאר המקרים, הראיות גם נסיבתיות.

9. הנה כי כן, גם אם ניתן לקבוע כי אין אחידות בעוצמת הראיות ביחס לכל אישום וכי יש בנמצא אישום מסוים ש"נהנה" מקיומה של תשתית רחבה יותר, עדיין גם יש בתיק החקירה כדי לשכנעני כי לגבי כל אחד מהאישומים יש בנמצא די ראיות כדי לגבש את דרישת הראיות לכאורה. אמנם רובם ככולם של הראיות מאופיינות בכך שהינן ראיות נסיבתיות כשאין בנמצא ראיה ישירה הקושרת את המשיב לפעולת אקט הפריצה לאי אלו מ-11 הרכבים נשוא האישומים או תפיסתו נוהג בפועל באחד מרכבים אלה לאחר שנגנבו, אולם ברי כי אין בכך כדי להעיב על עצם האפשרות להרשעה כמבצע בצוותא. ראיות אלה מקבלות חיזוק בהעדר מסירת גרסה סבירה ומתקבלת על הדעת מצידו במהלך חקירתו; כך, מעיון בחקירתו הארוכה של המשיב (בה הוא עומת עם החשדות והתיעודים השונים) עולה כי היא נעדרת ברובה הצגת גרסה הגיונית ועקבית היכולה להסביר, בין היתר, את הנוכחות שלו בסמוך למקומות מהם נגנבו הרכבים חלקם בשעות לילה מאוחרות (עיתוי שיש בחלקו לכאורה כדי להחליש את טענתו העקבית לפיה הוא רק עוסק בהסעת פועלים לעבודה בישראל); היותו מצוי בקשר טלפוני בזמן אמת עם חלק מהמעורבים האחרים בפרשה; הסמיכות שבין מעבר הרכב שבהחזקתו לרכבים הגנובים במעבר/מחסום או בקטע דרך מסוים ועוד. על-כך אוסיף כי מקום בו הראיות הנסיבתיות מלמדות בשלב זה על תכנון ושיטת פעולה קבועים, יש גם בכך לסייע לביסוס הראיות לכאורה מבחינת התמונה המפלילה הכוללת.

ב.2. קיומה של עילת מעצר ובחינתה של חלופת מעצר:

10. אמנם כאשר מדובר בעבירות רכוש, הכלל הוא שאין בהן לבדן, הצדקה למעצר עד תום ההליכים. עם זאת, אזכיר כי בפסיקה נקבע כי יכול ותקום עילת מעצר כאשר עבירות רכוש מבוצעות באורח שיטתי, בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים ושימוש באמצעים מיוחדים, ככל שעבירות המבוצעות בנסיבות אלה, עלולות לפי מהותן ואופי ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור (ר' בש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268 (1998); בש"פ 1583/16 **פנחס זיידמן נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (10/4/16)).

בש"פ 1320/18 **נאדיר מסעוד נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (21/2/18).

11. במקרה דנן, אין עסקינן במעורבות יחידה וספונטנית של גניבת רכב, אלא מספר מעורבים שעליהם נמנה המשיב אשר אחראים למספר גניבות, חלקם באישון לילה, ושתוכננו תוך תיאום הגעה לאזור מגורים, איתור הדגם הספציפי, פריצה אליו, יצירת קשר טלפוני בין המשיב לגונב הרכב פיזית, נסיעה למעבר לצורך הברחתו לשטחי הרש"פ כאשר במרבית המקרים המשיב הוא שמלווה ברכב ההסעות שהיה בהחזקתו או ברכב האחר את הרכב הגנוב. בכל אלה יש לטעמי להקים עילת מסוכנות.

12. לצד האמור, הובהר בפסיקה כי לצד חזקת המסוכנות המתקיימת לאור היקף ואופי העבירות המיוחסות, יש לבחון

כל מקרה לגופו על פי נסיבותיו. בהתחשב בכך שהמשיב נעדר עבר פלילי, הנני סבורה שיש מקום לבחון את האפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר הולמת, אולם בחינה זו תעשה רק לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו ובחינה מעמיקה של החלופות המוצעות שייכללו (ככל שייכללו).

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ב, 05 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.